

Nr 107.

Av herr Ahlkvist, om förhöjd pension åt vägmästaren L. Jönssons änka och barn.

I en vid 1945 års riksdag väckt motion II: 414 föreslogs "att riksdagen måtte besluta tilldela den pension åt förre torvingenjören och vägmästaren Lars Jönssons änka Märta Jönsson och hennes barn, som skulle tillkommit dessa om pensionsreglementet tillämpats".

I utlåtande över motionen uttalade bankoutskottet bl. a. följande: "Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att, om en dylik understödsverksamhet finnes påkallad, verkställa för frågans bedömande erforderlig utredning."

På utskottets hemställan beslöt riksdagen att motionen icke skulle föranleda någon åtgärd.

Emellertid beslöt följande års riksdag i enlighet med vad Kungl. Maj:t (prop. nr 136/1946 p. 8) föreslagit, att Jönssons änka och två minderåriga barn skulle äga uppbära, änkan en årlig pension av 408 kronor och barnen ett årligt uppfostringsbidrag å 384 kronor intill 19 års ålder. På nämnda pensionsbelopp utgår numera tilläggsförmåner enligt gällande grunder.

Riksdagens beslut synes härvid hava grundat sig enbart på Jönssons tidigare statliga förordnanden under sammanlagt 19 år som torvassistent och torvingenjör. Hänsyn vid bestämmande av pensionsbeloppet torde däremot icke hava tagits till hans 16-åriga anställning vid vägväsendet (Torna vägdistrikt, Malmöhus län).

År 1948 ingav änkefru Märta Jönsson till Kungl. Maj:t underdånig ansökan om viss förhöjning i utgående pensionsförmåner.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som avgav yttrande i ärendet, uttalade bl. a. följande: "Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anser emellertid fortfarande den av Jönsson fullgjorda tjänstgöringen i vägdistriktets tjänst vara av den natur, att den i vart fall till viss del borde tagas i betraktande vid bestämmande av den till de efterlevande utgående pensionen. Styrelsen får därför för sin del tillstyrka att Kungl. Maj:t genom framställning till riksdagen utverkar, att — utan hinder av att den av bankoutskottet vid 1945 års riksdag omförmälda utredningen icke kommit till stånd — den till änkefru Jönsson och hennes yngsta dotter nu utgående familjepensionen förhöjes med det belopp som med hänsyn till mannens sammanlagt

mer än 30 år långa anställningstid i det allmännas tjänst må befinnas skäligt.”

Av ovannämnda proposition vid 1946 års riksdag framgick ”att änkefru Jönsson är obemedlad samt att hennes yngsta dotter enligt läkarintyg lider av höggradigt medfött hjärtfel och är i behov av särskilt omsorgsfull vård”. Dotterns hälsotillstånd är oförändrat och medför bl. a. att hon icke kan besöka folkskola, utan erhåller undervisning i hemmet, vilket medför särskilda kostnader. På grund av dotterns ohälsa har fru Jönsson ingen nämnvärd förvärvsinkomst.

Handlingar som styrker att fru Jönsson alltjämt är obemedlad samt att dotterns hälsotillstånd är oförändrat kommer att överlämnas till utskottet.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att den till änkefru Jönsson och hennes yngsta dotter nu utgående familjepensionen förhöjes med det belopp som med hänsyn till mannens sammanlagda långa anställningstid i det allmännas tjänst må befinnas skäligt.

Stockholm den 26 januari 1954.

Emil Ahlqvist.
